

2009. november 9: Elfogadta a Magyar Országgyűlés a magyar jelnyelvről és a magyar jelnyelv használatáról szóló törvényt, ellenszavazat és tartózkodás nélkül

„Közösen írjuk a történelmet. Tegnap volt öt éve, hogy 2009. november 9-én elfogadta a Magyar Országgyűlés a magyar jelnyelvről és a magyar jelnyelv használatáról szóló törvényt, ellenszavazat és tartózkodás nélkül. Oldalakon át lehetne írni vagy órákon át lehetne jelnyelven elmondani az ide vezető utat, egy biztos, a világ egyik legkomplexebb és legerőlemtetőbb, hallássérültekkel kapcsolatos jogszabályát sikerült létrehozunk. A siket és nagyothalló közösség harca ezért a jogszabályért a rendszerváltás óta folyt, ahogy elődeink, úgy mi is rengeteg energiát fektettünk bele, hogy lépésről-lépésre haladjunk előre. 2007-től azonban felgyorsultak a folyamatok, 2008. végén már meg is született a törvénytervezet első tervezete. A SINOSZ képviselőjében rengeteget tárgyaltunk a politikai pártokkal, szakemberekkel, és így formálódott a szöveg egyre pozitívabb irányba. Az akkor még regnáló, de az országot gazdaságilag és morálisan szakadékba irányító MSZP kormány érezte, hogy ezzel a törvénnyel jó pontokat szerezhet, míg a kormányváltásra készülő Fidesz-KDNP már úgy segítette elő a törvénytervezet sorsát, hogy annak végrehajtása már az ő feladatuk lesz és készültek arra is, hogy siket politikusnak is adjanak lehetőséget. A politikai palettáról eltűnőben levő MDF és SZDSZ is letette névjegyét a törvényben. Valami hihetetlenül szerencsés csillagállás kellett ehhez, az egyetértés, a jó célért való együttműködés és a siket és nagyothalló közösség szavának meghallgatása. 2009. júliusától pedig már nemcsak SINOSZ elnökként, hanem a Fidesz-KDNP újdonsült európai parlamenti képviselőjeként tárgyaltam végig a törvénytervezetet. Ennek köszönhető, hogy 2009. szeptember 29-én a törvénytervezet általános vitájában európai parlamenti képviselőként felszólalhattam. A felszólalás a Magyar Országgyűlés történetében először történt magyar jelnyelven. A részletes vita után jópár olyan előremutató módosító is beépült a törvénybe, amelynek előnyeit ma már élvezhetjük. Természetesen voltak ellendrukkerek, akik elsősorban a bilingvális oktatás bevezetését szerették volna kivetetni a szövegből, de ez nem sikerült nekik. 2009. november 9-én európai parlamenti képviselőként a SINOSZ országos elnökségét láttam vendégül Brüsszelben (nem láthattuk előre, mikor lesz a végszavazás), így egy brüsszeli étteremben koccintottunk a jelnyelvi törvény elfogadására, míg az Országgyűlés épületében, az ülésterem karzatán több hallássérült sorstársunk követhette élőben a végszavazást. Ez ma már történelem, de amit manapság lassan mindnaposnak érzünk, a jelnyelvi tolmácsszolgáltatás, a tévés feliratozás vagy éppen az, hogy a mi magyar jelnyelvünk a magyar állam szemében hivatalos nyelv, azért nekünk és elődeinknek rengeteget kellett küzdeniük. A munka még bőven nem ért véget, de jó úton járunk... Ezzel a megemlékezéssel szeretnék tisztelni mindazok előtt, akik hozzátették a magukét a jelnyelvi törvényhez, legyen az kormányzati tisztségviselő, politikus vagy civil érdekvédő. Köszönöm!”